

**Några synpunkter angående
krigskonjunkturbeskattning
av rörelseinkomst**

av

auktoriserade revisorn Ebbe Rybeck

Under medverkan av
taxeringsassistenten Ernst Annell

**INDUSTRIENS UTREDNING SINSTITUT
STOCKHOLM**

Några synpunkter angående krigskonjunkturbeskattning av rörelseinkomst

Av auktoriserade revisorn Ebbe Rybeck

Under medverkan av taxeringsassistenten Ernst Annell.

Bevillningsutskottet har i sitt betänkande angående förslaget till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941 berört frågan om krigskonjunkturbeskattningens inverkan på företagsamheten inom näringslivet. Utskottet har därvid kommit till det resultatet, att den föreslagna förordningen i förening med det av 1940 års urtima riksdag åt Kungl. Maj:t lämnade bemyndigandet att i vissa fall medgiva lättnader i ifrågakommande beskattning bereder näringsverksamhet, som överhuvud taget är önskvärd ur det allmännas synpunkt, stora möjligheter till skattelindring.

I syfte att öka kännedomen om dessa möjligheter har följande kortfattade redogörelse utarbetats rörande de viktigaste åtgärder, som beträffande *inkomst av rörelse* kunna ifrågakomma för att erhålla lättnader i krigskonjunkturbeskattningen. För undvikande av missförstånd bör betonas, att bestämmelserna för den ordinarie beskattningen och krigskonjunkturbeskattningen ej alltid överensstämmer och att redogörelsen endast berör den sistnämnda. I fortsättningen förkortas det i olika sammansättningar förekommande ordet krigskonjunktur till k. k.

I redogörelsen förekomma uttrycken beskattningsåret och förkrigsinkomståren. Med beskattningsåret förstås det räkenskapsår, som ligger till grund för den år 1941 avgivna allmänna självdeklarationen, och med förkrigsinkomstår de båda

räkenskapsår, som gått till ända närmast före den 1 september 1939. I det följande förutsättes, att räkenskapsåret sammanfaller med kalenderåret, varför beskattningsåret motsvaras av räkenskapsåret 1940 och förkrigsinkomståren av räkenskapsåren 1937 och 1938.

Jämförelseinkomsten.

Ändring av tidigare fastställd jämförelseinkomst. Då jämförelseinkomstens storlek är av avgörande betydelse för beskattningen, bör den skattskyldige ägna beräkningen av denna stor uppmärksamhet. Bestämmelsen i punkt 3 av anvisningarna till 4 § k. k.-skatteförordningen, att den vid 1940 års taxering fastställda jämförelseinkomsten »hör frångås endast om särskilda skäl därtill föranleda», skall icke avskräcka den skattskyldige från att taga sin jämförelseinkomst under omprövning. För den, som kan visa, att ett verkligt fel förekommit vid tidigare beräkning av denna eller att en på annat sätt beräknad jämförelseinkomst utgör ett riktigare uttryck för den normala årsinkomsten vid tiden närmast före krigsutbrottet, bör det finnas möjlighet att få den år 1940 bestämda jämförelseinkomsten ändrad.

Jämförelseinkomst för äldre rörelse. Eftersom åren 1937—1938 voro typiska högkonjunkturår, innebär den i förordningen stadgade huvudregeln, att jämförelseinkomsten skall utgöra medeltalet av inkomsterna under de två beskattningsår, som gått till ända närmast före den 1 september 1939, ett principiellt godkännande av en för den skattskyldige relativt fördelaktig jämförelseinkomst. Vid 1940 års taxering hava emellertid beskattningsnämnderna i en del fall — där medeltalet av förkrigsinkomstårens inkomster anses icke utgöra ett godtagbart uttryck för den skattskyldiges normala årsinkomst av förvärvskällan vid tiden närmast före krigsutbrottet — såsom jämförelseinkomst godkänt antingen medeltalet av de verkliga inkomsterna under en period av fem till tio år före krigsutbrottet eller 5 % på det verkliga kapitalet i rörelsen. Då enligt 1941 års förordning jämförelseinkomsten

för *ny* rörelse i brist på annan uppskattningsgrund kan beräknas till 6 % på det egna kapitalet, borde det ej vara uteslutet, att samma procentsats får användas även för äldre rörelse. I de fall, då en rörelse bedrivits under minst fem eller tio år före kriget, torde den skattskyldige sålunda vanligen kunna påräkna att få välja det för honom fördelaktigaste av följande alternativ för bestämmande av jämförelseinkomsten:

1. Medeltalet av de verkliga rörelseinkomsterna under de båda förkrigsinkomståren.

2. Medeltalet av de verkliga rörelseinkomsterna under en fem- eller tioårsperiod.

3. 5 eller 6 % på verkligt eget kapital vid beskattningsårets ingång.

Även andra beräkningsmetoder än de nu angivna kunna givetvis ifrågakomma.

Anmärkas bör, att alternativ 3 icke torde komma att godkännas i sådana fall, då det uppenbarligen är fråga om felinvestering och kapitalet under normala förhållanden på grund därav icke kunnat erhålla skälig förräntning. I familjebolag, i vilka vinsten delvis disponerats genom onormala löneuttag, kan detta alternativ icke heller tillämpas.

Vid beräkning av de verkliga inkomster, som skola ligga till grund för bestämmande av jämförelseinkomsten i enlighet med ovannämnda alternativ 1 och 2, skall man utgå från de i bilaga C till självdeklarationerna uppgivna nettointäkterna och korrigera dessa med hänsyn till onormala inkomst- och utgiftsposter. Den skattskyldige äger rätt att vidtaga alla de korrigeringar, som erfordras för att den verkliga rörelseinkomsten skall bli så exakt som möjligt. Detta är en rättighet av stor betydelse för den skattskyldige. De i allmänhet goda vinsterna under åren närmast före krigsutbrottet hava av rörelseidkarna i många fall använts för täckande av eftersatta avskrivningar, ombyggnad och reparation av fastigheter och maskiner, nyanskaffningar av maskiner, utgifter för lokal-

byten, uppläggande eller ökning av dolda reserver o. s. v. De verkliga årsresultaten hava genom sådana åtgärder reducerats högst väsentligt, och utan en fullständig justering utgöra de bokföringsmässiga resultaten därför ofta en mycket ofördelaktig grund för beräkning av jämförelseinkomsten. Det är emellertid uppenbart, att skattemyndigheterna hava rätt att fordra, att den skattskyldige vid en justering av årsresultaten tager hänsyn till såväl vinstökande som vinstminskande korri-geringsposter. Genom bokgranskning hava f. ö. skattemyndig-
heterna som bekant möjlighet att kontrollera den skattskyl-
diges beräkningar.

Då räntan i ovannämnda alternativ 3 skall räknas på det verkliga kapitalet, skola balansräkningens värden i förekommande fall justeras. Dolda reserver skola sålunda inräknas i kapitalet, medan detta å andra sidan måste reduceras med eventuella övervärden.

*Jämförelse-
inkomst vid
omläggning
av verksam-
heten.*

I en del fall torde det spørsmålet uppkomma, huruvida man vid omläggning av verksamheten har rätt att använda en jämförelseinkomst, som grundar sig på inkomsten från den tidigare verksamheten. Denna fråga torde kunna besvaras jakande under förutsättning, att den nya verksamheten kan bedrivas med i stort sett samma organisation och produktionsapparat som under jämförelseåren. Jämförelseinkomsten kan sålunda principiellt sett anses vara knuten till organisationen och produktionsapparaten.

*Jämförelse-
inkomst för
nystartad
rörelse.*

Enligt förordningens bestämmelser skall jämförelseinkomst för rörelse, som den skattskyldige icke bedrivit under ett helt beskattningsår före krigsutbrottet, bestämmas »med hänsyn till omständigheterna». Följande exempel på i sådana fall tänkbara uppskattningsgrunder lämnas i förordningen:

För övertagen rörelse kan jämförelseinkomsten fastställas med hänsyn till rörelsens resultat i den tidigare innehavarens hand.

Jämförelseinkomsten bestämmes med hänsyn till re-

sultatet av en under likartade förhållanden bedriven jämförbar rörelse.

Jämförelseinkomsten fastställs till belopp motsvarande skälig ränta på det egna kapitalet vid beskattningsårets ingång.

Det bör uppmärksammas, att denna exemplifiering icke är bindande för den skattskyldige. Även en på annat sätt beräknad jämförelseinkomst, vilken i det speciella fallet synes skälig, torde sålunda komma att godkännas.

För det fall, att jämförelseinkomsten icke kan bestämmas på annat sätt än till ett belopp motsvarande skälig ränta å det egna kapitalet, skall enligt anvisningarna till 4 § k. k.-skatteförordningen räntan »*normalt*» beräknas efter en räntefot av 6 procent. Denna räntesats kan emellertid betraktas såsom en undre gräns, och en högre räntefot bör i vissa fall kunna godkännas, exempelvis ifråga om nytillverkning, som är förenad med stora kapitalrisker.

Inkomsten under beskattningsåret.

I k. k.-skatteförordningen har rätten att skriva ned tillgångar i rörelse måst begränsas, enär i annat fall rörelseidkare med exempelvis stort varulager skulle få större möjligheter att undgå beskattning än andra rörelseidkare. Å andra sidan är det en grundregel vid k. k.-beskattningen, att skenvinster på grund av för hög värdering av tillgångar ej skola beskattas, varför rörelseidkare medgivits rätt att bibehålla vid krigsutbrottet förefintlig lagervolym i då gällande bokföringsvärden och att nedskryva lagerökningen under krigsperioden till de återanskaffningsvärden, som kunna antagas gälla efter fredsslutet. Man har därvid förutsatt, att priserna efter kriget komma att återgå till förkrignivån.

För att avdrag i skattehänseende må medgivas, måste avskrivningar med motsvarande belopp hava gjorts i räkenskaperna.

Då det ofta visat sig, att skattskyldiga saknat kännedom om de tillåtna nedskrivningsmöjligheterna, har det synts lämpligt att lämna en kortfattad redogörelse rörande värderingsbestämmelserna för viktigare tillgångsposter.

Varulagret. Huvudbestämmelserna om varulagervärderingen kunna sammanfattas så, att den dolda reserven i varulagret vid sista förkrigsinkomstårets utgång (alltså i lagret den 31 december 1938) får behållas oförändrad. Vid beräkning av den dolda reserven omräknas varulagren till förkrigspris.

Förfarings-sätt, som bör tillämpas av skattskyldig, som kan omräkna varulagren efter förkrigs-priser. Den skattskyldige bör därför om möjligt omvärdera varulagren vid slutet av räkenskapsåren 1938, 1939 och 1940 efter de självkostnadspriser, som gällde vid utgången av år 1938. Därefter kan man genom att minska dessa omräknade lagervärden med bokföringsvärdena vid motsvarande tidpunkter konstatera den dolda reserven i varulagret vid de olika tillfällena. Är den dolda reserven den 31 december 1940 större än förkrigsreserven (reserven den 31 december 1938), innebär detta, att lagret värderats lägre än vad som är tillåtet enligt k. k.-skatteförordningen, varför skillnaden mellan de båda reserverna skall tilläggas i k. k.-deklarationen. Om den dolda reserven i varulagret under beskattningsåret minskats, får minskningen avdragas, dock endast under förutsättning att lagret i sin helhet nedgått under beskattningsåret.

Omräkning av lagren efter förkrigspriser. Om antalet varuslag ej är för stort, kan vara för vara omräknas efter självkostnadspriserna den 31 december 1938. Är antalet varuslag större, blir ett sådant förfaringsätt många gånger alltför arbetskrävande. Man kan i sådant fall erhålla förkrigsvärdet för lagren vid slutet av åren 1939 och 1940 genom att reducera dessa lagers faktiska anskaffningsvärden med hänsyn till den beräknade prisstegringen efter år 1938. Uppgift om beräknad prisstegring torde ofta kunna erhållas genom branschsammanlutningar.

Värdesättning av surrogatvaror. Ifråga om utpräglade surrogatvaror — såsom kaffesurrogat, karbidlampor och gengasaggregat — kunna synnerligen

låga värden godtagas såsom förkrigsvärden. Även beträffande textilvaror med inblandning av cellull torde en lägre värdesättning än förkrigspriset för motsvarande varor utan cellullinblandning godtagas av beskattningsmyndigheterna.

Har skattskyldig svårt att fastställa förkrigsvärde för varulager på sätt, som ovan angivits, kan han tillämpa följande beräkningsgrund, som även godkännes enligt k. k.-skatteförordningen.

*Förfarings-
sätt för skatt-
skyldig, som
ej kan beräk-
na lagrens
förkrigs-
värde.*

Lagret vid beskattningsårets utgång omräknas efter samma bokföringspris, som tillämpats ifråga om förkrigslagret, och eventuell lagerökning upptages efter självkostnadspriserna den 31 december 1938. Vad som tidigare sagts om värdering av surrogatvaror gäller även vid denna omräkning. Om det på så sätt omräknade värdet av lagret den 31 december 1940 överstiger det bokförda värdet, skall det överstigande beloppet tilläggas i deklarationen. En nackdel med detta förfaringsätt är, att den dolda förkrigsreserven i varulagret ej framkommer, varför avdrag för minskning av sådan reserv ej kan medgivas av beskattningsmyndigheterna.

Om varulagret vid beskattningsårets utgång värderats efter samma principer som i bokslutet för år 1938, behöver det samma — åtminstone i mindre företag — ej omräknas, såvida det ej ökats väsentligt; uppgift om grunderna för värderingen skall emellertid lämnas å därför angiven plats i deklarationen.

För beskattningsåret medgives i allmänhet värdeminsk-
ningsavdrag å maskin- och inventariebeståndet vid krigsut-
brottet med belopp motsvarande den faktiska värdeminsk-
ningen för samma tillgångsgrupper under den antagna jäm-
förelseperioden.

*Maskiner och
inventarier.
Värdeminsk-
ningsavdrag
å maskinbe-
ståndet vid
krigsut-
brottet.*

Om maskinerna på grund av forcerad drift utnyttjats i högre grad under beskattningsåret än under jämförelseperioden, kan motsvarande höjning av värdeminskningensavdraget för beskattningsåret medgivas. Lämplig utredning rörande belast-

ningen av maskinerna under de olika åren bör lämnas såsom stöd för ett sådant yrkande.

Bestämmelser om nyanskaffning av maskiner och inventarier under krigsperioden.

Avdrag för merkostnad.

Ifråga om utvidgning av maskin- och inventariebeståndet under krigsperioden gäller, att den del av anskaffningskostnaden, som överstiger 125 % av förkrigspriset, alltid får omedelbart avdragas såsom merkostnadsavdrag. Om för utvidgningen erforderliga maskiner och inventarier mera varaktigt inmonterats i en anläggning, får i regel hela det belopp, varmed anskaffningskostnaden överstiger förkrigspriset, avskrivnas såsom merkostnad. Därest förräntningsvärdet efter kriget för ifrågavarande tillgångar med sannolikhet väntas nedgå under förkrigsvärdet, torde avdrag för nedskrivning intill det beräknade förräntningsvärdet medgivas.

Merkostnaden får bortskrivnas i sin helhet under anskaffningsåret eller i enlighet med den skattskyldiges önskemål fördelas på flera år.

Förslitningsavdrag.

Har avdrag för merkostnad medgivits, beräknas förslitningsavdraget på den återstående delen av anskaffningsvärdet.

Därest maskiner och inventarier anskaffats för kristidstillverkning, torde snabb avskrivning av sådana tillgångar i regel medgivas. Önskar en skattskyldig redan före igångsättandet av sådan tillverkning erhålla förhandsuttalande rörande värdeminskningensavdrag, kan han lämpligen rådföra sig med vederbörande landskamrerare. Formellt bindande utfästelse kan emellertid endast erhållas genom framställning hos Kungl. Maj:t, som med stöd av riksdagens bemyndigande (se nedan sid. 12) kan medgiva eftergift av skatt bland annat genom att föreskriva särskilda grunder för värdeminskningensavdragens beräkning.

Byggnader.

Vad som sagts om maskiner och inventarier gäller i stort sett även ifråga om byggnader. Merkostnadsavdrag torde dock beträffande k. k.-skatten i regel vara ännu lättare att erhålla för byggnader än för maskiner och inventarier. Avdrag för

hela merkostnaden utöver förkrigspriset kan sålunda alltid påräknas för byggnader uppförda för produktion, som är av betydelse för folkförsörjningen eller krigsberedskapen. Avdrag för nedskrivning intill det efter kriget påräkneliga förräntningsvärdet medgives under samma förutsättning, som förut angivits ifråga om maskiner och inventarier.

Reducering av den uppskattade merinkomsten.

Sedan den faktiska merinkomsten fastställts, är den skattskyldige berättigad att reducera den med inkomstökningar, som bevisligen ej haft samband med kriget. Redan före fastställandet av den uppskattade merinkomsten har på sätt, som framgår av deklarationsformuläret, den merinkomst, som uppstått genom ökning av eget kapital i rörelsen, frändragits. Har minskning av dold förkrigsreserv medfört ökning av beskattningsårets vinst, skall motsvarande belopp frändragas den uppskattade merinkomsten. Huru minskning av dold förkrigsreserv beräknas, har berörts i samband med redogörelsen för varulagervärderingen.

Kan den skattskyldige med bärande sannolikhetsbevisning ådagalägga, att inkomstökningen helt eller delvis beror på rationaliseringsåtgärder eller på företagets redan före krigsutbrottet pågående naturliga utveckling, är även sådan merinkomst fri från beskattning.

Utjämning av merinkomst under ett beskattningsår mot inkomstminskning under ett efterföljande.

Under krigsperioden kunna många företag få inkomstökning under vissa år men inkomstminskning under efterföljande år t: ex. på grund av råvarubrist. Därest varje års taxering fastställs definitivt, kan den skattskyldige ej få utjämna olika årsresultat och kan därför bli för högt taxerad, om man tager hänsyn till resultatet under hela krigsperioden. Varje

*Utjämning
kan ernås
genom provi-
sorisk skatte-
påföring.*

skattskyldig, som väntar resultatsförsämring under efterföljande år, bör därför undersöka möjligheterna att erhålla provisorisk skattepåföring.

Innebörden av den provisoriska skattepåföringen.

Den provisoriska skattepåföringen innebär, att k. k.-skatten visserligen i allmänhet måste erläggas, men att den senare under vissa förutsättningar kan återbekommas.

Vid vilken tidpunkt kan yrkande om provisorisk skattepåföring framställas?

Framställning om provisorisk skattepåföring bör göras i deklarationen men kan även ske vid senare tidpunkt, dock innan prövningsnämnden verkställt taxeringen. Om ändring av deklarationen ifrågasättes, har landskamreraren skyldighet att underrätta den skattskyldige härom och bereda honom tillfälle att yttra sig över ändringsförslaget. Vid besvarandet av sådant ändringsförslag kan skattskyldig göra framställning om provisorisk påföring av k. k.-skatt, även om sådant yrkande ej gjorts tidigare eller om provisorisk skattepåföring yrkats med lägre belopp.

Förutsättning för provisorisk skattepåföring.

K. -k.-skatteförordningen lämnar anvisning om ett flertal metoder, som kunna användas för att erhålla provisorisk skattepåföring. En redogörelse för alla dessa metoder skulle göra framställningen alltför omfattande, varför den måst begränsas till den viktigaste, nämligen avsättning till kostnadsutjämningsfond.

Om avsättning till en sådan fond gjorts i räkenskaperna för beskattningsåret, påföres k. k.-skatten provisoriskt helt eller delvis, beroende på avsättningens storlek. Har avsättning till sådan fond ej verkställts i 1940 års bokslut, godkännes såsom förutsättning för provisorisk skattepåföring en skriftlig förbindelse från den skattskyldige att i närmast efterföljande bokslut göra överföring till kostnadsutjämningsfond från fondmedel, som redovisats i utgående balanskontot för räkenskapsåret 1940 och som under 1941 ej disponerats för utdelning, överföring till reservfond, avskrivningar eller dylikt.

Den provisoriska skattepåföringen på grund av avsättning till kostnadsutjämningsfond avser det belopp, varmed skatten

skulle hava minskats, om de till fonden avsatta medlen använts för avdragsgilla kostnader under beskattningsåret.

Den provisoriska skattepåföringen är begränsad till 5 % av omsättningen under beskattningsåret eller till 20 % av skillnaden mellan omsättningen under beskattningsåret och medeltalet av omsättningen under förkrigsinkomståren. Det bör måhända framhållas, att provisorisk skattepåföring på grund av avsättning till kostnadsutjämningsfond ej medför någon som helst skyldighet att deponera penningmedel i bank.

Om en skattskyldig i senare års k. k.-skattedeklaration vid inkomstuppskattningen för då gällande beskattningsår tillägger kostnadsutjämningsfonden eller del av densamma, återfår han tidigare erlagd k. k.-skatt helt eller delvis. Innebörden av den provisoriska skattepåföringen belyses av följande exempel.

*Återfående
av provisorisk
påförd
k. k.-skatt.*

Jämförelseinkomsten för ett aktiebolag förutsättes vara 500 000 kronor. Den beskattningsbara merinkomsten fastställs av 1941 års prövningsnämnd till 80 000 kronor. Den uträknade k. k.-skatten uppgår då till 28 000 kronor. (Grundbeloppet utgör 50 % av 80 000 kronor eller 40 000 kronor, vilket sistnämnda belopp minskas med å detsamma belöpande ordinarie kronoskatter, beräknade sammanlagt till 12 000 kronor. Till skillnad mot förfaringssättet i föregående års k. k.-taxering reduceras alltså ej de ordinarie kronoskatterna.) Sedan den skattskyldige i skrivelse till 1941 års prövningsnämnd förbundit sig att i 1941 års räkenskaper från dispositionsfonden eller andra disponibla medel överföra 80 000 kronor till en kostnadsutjämningsfond, påföres hela k. k.-skatten provisoriskt. I början av år 1942 erlägger bolaget k. k.-skatten.

Under år 1942 försämras bolagets resultat avsevärt. I sin år 1943 avgivna k. k.-skattedeklaration tillägger bolaget vid uppskattningen av 1942 års inkomst 80 000 kronor, motsvarande tidigare till kostnadsutjämningsfonden avsatta medel. Trots detta tillägg blir bolaget ej påfört k. k.-skatt, om

inkomstminskningen före ovannämnda tillägg i förhållande till jämförelseåret uppgår till minst 80 000 kronor. Eftersom kostnadsutjämningsfonden tillagts i ett senare års k. k.-skatte-deklaration, återfås efter ansökan tidigare erlagd k. k.-skatt, 28 000 kronor.

*Lättnad i krigskonjunkturbeskattningen på grund av
Kungl. Maj:ts beslut.*

Enligt en särskild riksdagsskrivelse har Kungl. Maj:t be-myndigats att medgiva undantag från gällande beskattningsbestämmelser för vissa företag. Sådan lättnad kan medgivas dels där bedrivandet av viss verksamhet framstår såsom ur det allmännas synpunkt särskilt betydelsefullt, dels där främ-jandet av viss tillverkning framstår såsom särskilt betydelsefullt med hänsyn till folkförsörjningen eller rikets försvarsberedskap. Såsom exempel på verksamhet, som hittills er-hållit lättnader i k. k.-beskattningen, kan nämnas: ökad brytning av kopparmalm och vissa andra malmer, specialtillverkning för militärt ändamål samt ökad tillverkning av varor, som äro viktiga bytesobjekt i handelsöverenskommelser med främmande makter. De lättnader, som medgivits av Kungl. Maj:t, hava inneburit ökad avdragsrätt för avskrivningar å erforderliga nyanläggningar eller befrielse från k. k.-beskattning för vinstökning eller del av densamma. I några fall hava emellertid Kungl. Maj:ts beslut endast haft den innebörden, att garanti lämnats för viss tillämpning av gällande bestämmelser.

Närmare upplysningar rörande utredning, som bör bifogas framställningar till Kungl. Maj:t och lättnad i k. k.-beskattningen, kunna inhämtas genom Krigskonjunkturskatterådet (adress: Kungl. Kammarrätten), som har att såsom remissinstans bereda ifrågavarande ärenden.

Skrifter utgivna av
Industriens Utredningsinstitut:

Vår folkförsörjning i avspärrningstider I

Radioföredrag och uppsatser av
Torsten Hèrnod, Gunnar Hägglöf, Ivar Högbom, Vilhelm
Lundvik, Ragnar Sundén, Ingvar Svenilson, Gustaf
Söderlund.

Kr. 1: 50.

Vår folkförsörjning i avspärrningstider II

Radioföredrag av
Ernst Abramson, Mauritz Bonow, Axel Granholm, Torsten
Gårdlund, Karin Kock, Erik Lundh, Erik Lundberg, Åke
Åkerman, Ernst Wigforss.

Kr. 2: —.

Under tryckning:

Industrien och Norrlands folkförsörjning

Orienterande föredrag av
Gunnar Alm, Oscar Falkman, Torsten Hèrnod, Gerhard
Rappe, Thorsten Streiffert, Erik Upmark, Erland Walden-
ström.

Pris 40 öre.